

keordning. Her skal vi på banen og arbejde konstruktivt med og sige: Se, hvor langt vi er kommet, se hvad vi har fundet ud af i Danmark.

Alternativet er, som jeg kan forstå Enhedslisten synes, at vi bare skal vende EU ryggen, gå dansk enegang og lave vores eget lille mærke herhjemme, men det er der jo i øvrigt ikke mulighed for. Muligheden eksisterer ikke, fordi regeringen har intentioner om at overholde EU-lovgivningen. Jeg ved ikke, om Enhedslisten deler de intentioner, men det agter vi i hvert fald at gøre.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg undrer mig lidt over den skråsikkerhed, med hvilken ministeren kan sige, at en sådan ernæringsmærkeordning vil føre til, at Danmark bliver dømt ved EF-Domstolen. Kunne ministeren ikke elaborere på, hvad det er for nogle begrundelser, hun mener EF-Domstolen vil anvende for at dømme Danmark?

Det er selvfølgelig rigtigt, at man har et forbud mod tekniske handelshindringer, jævnfør artikel 28, men i artikel 30 er der faktisk en meget klar undtagelse. Her står der, at når det handler om hensynet til menneskers liv og sundhed, er det i orden at indføre noget, som kan være en handelshindring, og hvad er det så, der gør ministeren så skrāsikker på, at EF-Domstolen vil give kommissæren ret og være imod, at Danmark laver regler, som kan beskytte liv og sundhed?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

I min første tale var jeg inde på sagen om transfedtsyrer. Her har vi trodset EU-reglerne, er gået enegang og har lavet vores egen lovgivning. Men forskellen mellem sagen om transfedtsyrer og sagen om det obligatoriske ernæringsmærke er, at når det drejer sig om transfedtsyrer, er der foretaget forskning, der har kunnet påvise en direkte sundhedsrisiko.

Vi kunne dokumentere en direkte forbindelse mellem transfedtsyrerne og sygdomme i den danske befolkning, og derfor gik vi til EU og sagde, at vi ikke vil have dem i vores fødevarer. Der arbejdes stadig på sagen, men man har mere eller mindre anerkendt, at det er i orden. Jeg vil derimod få svært ved at overbevise Kommissionen om, at danskerne bliver utrolig syge, hvis

ikke alle fødevarer i danske butikker er mærkede med »Spis mest«, »Spis mindre«, »Spis mindst«. Der er jo ikke en direkte risikosammenhæng her, og det er forskellen.

KL 1640

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er en utrolig defaultisme at lægge for dagen som minister. Hvis jeg var nyudnævnt minister for forbrugerområdet, ville jeg da ikke sidde og sige: Uha, vi må hellere skutte os, og vi må hellere gemme os, sådan at der ikke er nogen, der rammer os. Næ, jeg ville da sige: Nu skal vi ud og kæmpe, nu skal vi ud og vinde vinderen. Det ville jeg synes var den rigtige indstilling for en minister.

Når der direkte står i traktaten, at sundhedsspørgsmål er undtaget, ville det da være fuldstændig naturligt, at man så også bruger det som et pejlemærke; at man kæmper for det, i stedet for bare at sige, ja, det går nok ikke i det lange løb. Hvorfor er ministeren så skrutrygget – hvis man må bruge det billede – i den her sag?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal ud og kæmpe, men vi skal vælge vores kampe med omhu.

Det, jeg tror på er den rigtige løsning på lang sigt for de danske forbrugere, er, at vi får et fælles EU-mærke, et obligatorisk EU-mærke på ernæringsområdet; det tror jeg er den bedste løsning. Og det er dér, vi skal bruge vores kræfter; det er det, vi i hele 2007 nu skal forsøge at påvirke, når man nu skal i gang med at ændre mærkningsreglerne nede i EU.

Nu ved jeg godt, at Dansk Folkeparti har en anderledes holdning til EU, end regeringen har, end regeringspartierne har, men vi har altså en interesse i at kæmpe inden for EU-lovgivningens rammer, og det gør vi også i den her sag.

Samtidig kæmper vi også herhjemme for vores frivillige mærkningsordning. Vi kæmper i forhold til detailhandelen, vi kæmper i forhold til producenterne og opfordrer dem til at bruge vores mærke, og den kamp synes jeg da at Dansk Folkeparti også skal indgå i.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak. De næste korte bemærkninger er til hr. Kristian Touborg, værsgo.